

36. — Դաստիարակութիւնը կ'ուսուցուի՝ հայրենի տան մէջ և ոչ թէ դպրոցաց մէջ, եկեղեցւոյ մէջ և ոչ թէ հրապարակի վրայ, մշակութեան դաշտերու և ոչ թէ դատաստանարաններու մէջ, խօսուած բարբառով և ոչ թէ զրուած խօսքերով։

37. — Զար սիրտ չունենալու և բարի սիրտ ունենալու մէջ մեծ խտիր կայ։

38. — Վեհ տաճարի մը տեսքը մտքերն իս կը քերէ ինու աղօթած և Աստուծոյ վրայ յոյսով վարինած մարդերու բազմութիւնը, գեղեցիկ երկրի մը տեսքը յիշեցնել կու տայ զարերէ ի վեր հոն թափուած և ոռոգուած բրտինքներն և արտասուցը, տէրութեան մը հարստութիւնը մտարերէ լ կու տայ տառապիկալներու բազմութիւն և վայելողներուն սակաւութիւնը։

ԱՐԺԱՎԵԱՅ ՄՏԱԶԴԵՑՈՒԹԻՒՆ

(Ծար. ա՛ն Բազմ. 1916 էլ. 309)

ՅՈՒՆԻՍ

6. — Ոչ ոք գերի եթէ ոչ նախ յանձնէ։

6. — Անգաւոր ի վարդէ ժողովէ փուշ, արդարն ի տատասկէ ծաղիկ քենաբու։

8. — Տրտմութիւն չար է երր ծանրացուցանէ զթես հոգւոյն և զթոիչսն արգելու։

9. — Օձ առ ոսս շուշանի նուազի, և սատանայ առ ոսս կուսութեան։

16. — Դիւրին է գգուշանալ տապոյ և ցրտոյ, այլ ոչ յեղեղուկ օդոյ, այսպէս դիւրին է խորշէլ ի չարէ կամ ի բարոյ՝ այլ ի կեղծաւորէ ոչ։

20. — Ջմեծութիւն անձին ուսուցանէ փոքրկութիւն։

21. — Խոսով կոյսն ի ձայնէ հրեշտակին, Բանն Աստուծած հեղեալ որպէս զիւղ հանդարտեաց։

22. — Թոշուն՝ ուսարի և արծակիցի՝ զտանէ զերկինս իւր։

24. — Այնչափ երջանիկ է ոք՝ որչափ հզօր պաշտպանս ունիցի, որպէս զիւտուծած և զգիտակցութիւն։

ՅՈՒՆԻՍ

5. — Ցգիտութիւն խաւար է, անստուգութիւն խաւար ընդ աղօտ։

7. — Ամենայն հիւանդութիւնը առուց են, իսկ մահ ծով է. նորա շաւիզը՝ սահրապարակ։

13. — Աիրա տրտում նման զգաթին գեղէռի անհաղորդ կայ ի բնութենէ մերձակայից։

14. — Ճարտարագործ ի բանդակսէ դուռն մահու, և բազում հանճարեղ բանց ի նմա։

14. — Անստուգութեան բազում են զիւելիք քան յայտնութեան։

16. — Զիր ոք տնանկ քան զտժոն, ոչ ոք մեծատուն քան զգոն։

19. — Երևակայութիւն՝ յոյս արծակւրասան։

20. — Վնար ոչ հնչէ անլար, և սիրտ ակիր։

20. — Իմաստում է որ իմաստնց պատկառ կայ։

27. — Սէր որպէս եթեր նուրբ, յամենայն մասունս սրտի ծաւալի։

Հ. Ա. Ակրտան